

ŠEIMYNA

NR. 177
XXIII EILINIS
SEKMADIENIS
2025 09 07

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys www.slienavosparapija.lt / FB: Slienavos.parapija

- Kuo tu norėtum būti? - klausė Peliuko dėdės ir tetos.

- Drambliu! - nedvejodamas atsakydavo Peliukas.

- Šaunuolis! - gyrė jį dėdės ir tetos. - Mes taip ir likome pelėmis, o tau visi keliai atviri, tik mokykis!

Ir Peliukas mokėsi. Pavyzdinai mokėsi.

- Visada reikia siekti kažko didingo ir šviesaus, - sakė Peliukui mokytojas Kurmis. - Tu dar tapsi drambliu, viskas dar tau priešakyje.

Peliukas baigė mokyklą ir įstojo į dramblių kursus. Pabaigė, ir gavo Didžiojo Dramblio diplomą. Bet drambliu jam nepavyko įsidarbinti, o dirbti pele nenorėjo.

- Neliūdėk, - sakė Peliukui dėdės ir tetos, - tu dar jaunas, viskas tau prieš akis, dar būsi drambliu. O jei nebūsi - ne bėda. Juk mes ne drambliai, bet gyvename ir vargo nematome.

Ėjo laikas. Peliukas pavydžiai žiūrėjo į sėkmingas peles, kurios buvo tiesiog pelėmis. Ir laukė, kada gi pagaliau jis taps drambliu.

- Man dar viskas prieš akis, - ramino save Peliukas, žvilgčiodamas į savo diplomą. - Man dar viskas prieš akis.

Ir štai kartą jis sutiko didelį Dramblį ir paklausė jo:

- Kaip tu tapai dideliu drambliu?

- Tai kad aš gimiau drambliu... - atsakė Dramblys.

- O kuo tu svajojai tapti vaikystėje? - pasidomėjo Peliukas.

- Svajojau tapti žmogumi... - atsakė Dramblys.

- Tai kodėl juo netapai?

- Netapai... Bet žinai, kartą, kai išgelbėjau skęstantį vaiką, mane pavadino žmogumi!

- Bet tu gi dramblys, - nustebo Peliukas. - Štai koks tu didžiulis, su straubliu.

- Žinai, aš supratau vieną dalyką, - atsakė Dramblys, - svarbiausia ne tai, kaip tu atrodai ar į ką sieki būti panašus.

- O kas, kas gi tuomet svarbu?... - nustebo Peliukas.

Dramblys atsakė:

- Svarbiausia tai, kas tu esi, kokią širdį turi, ir kokie yra tavo darbai...

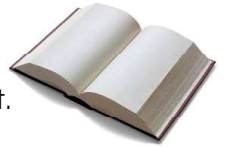
“Savo veidu apšviesk mane,
Tavo tarną,
įstatų savo išmokyk.”

Ps 119, 135

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Išm 9, 13–19; Ps 89 (90), 3–4, 5–6, 12–13, 14 ir 17; Fm 9b–10, 12–17

Psalmės atliepas

Viešpatie, buvai mūsų priebėga amžiuos kartoms besikeičiant.

Evangelija pagal Luką (14, 25–33)

Anuo metu kartu su Jėzumi ėjo gausios minios. Atsigręžęs jis tarė žmonėms: „Jei kas ateina pas mane ir nelaiko neapykantoje savo tėvo, motinos, žmonos, vaikų, brolių, seserų ir net savo gyvybės, – negali būti mano mokinys.

Kas neneša savo kryžiaus ir neseka manimi, negali būti mano mokinys.

Kas iš jųsų, norėdamas pastatyti bokštą, pirmiau atsisėdęs neskaičiuoja išlaidų, kad įsitikintų, ar turės iš ko užbaigti. Kad kartais, padėjus pamatą ir nebaigus, žmonės matydami nesišaipytų iš jo ir nesakytų: ‘Šitas žmogus pradėjo statyti ir neįstengia baigti.’

Arba koks karalius, traukdamas į karą su kitu karaliumi, pirmiau atsisėdęs nesvarsto, ar turėdamas dešimt tūkstančių kareivių, pajėgs stoti į kovą su juo, kuris atsiveda dvidešimt tūkstančių?! Jei ne, tai, anam dar toli esant, siunčia pasiuntinius tartis dėl taikos.

Taip pat kiekvienas iš jųsų, kuris neatsizada visos savo nuosavybės, negali būti mano mokinys.”

Evangelijos komentaras:

Galima sakyti, jog šiais laikais, dirbantiems parapijų pastoracijoje, būdinga tai, kad jie labai retai pasidžiaugia žmonių atsaku į bendro gyvenimo sumanymus. Jei suorganizuotoje grupėje dalyvauja mažai žmonių, tuoj pat esame pasirengę skųstis: „Žiūrėkite, jie nieko nesupranta, jiems nerūpi tai, jie nemoka atskirti gerų pasiūlymų nuo nereikšmingų dalykų“ ir pan. Jei po to kitą kartą, ištaisius tai, ko trūko, arba kas galėjo būti prasto lankomumo priežastimi, ateina keliais žmonėmis daugiau, nei praėjusį kartą, taip pat nėra visiškai patenkinti: „Taip, jie atėjo, bet tik todėl, kad turėjome užkandžių, arba todėl, kad susitikimą perkėlėme tuojau po Mišių, kitaip niekas nebūtų pasikeitę. Be to, jų vis tiek buvo labai mažai, palyginti su parapijos gyventojų skaičiumi“. Ir net jei žmonių dalyvavimas viršija lūkesčius, tai irgi gali tapti pagrindu skųstis: „Kur juos visus dėti?“ Trumpai tariant, atrodo, kad mums niekas niekada nesiseka, o krikščioniškojo gyvenimo idealas lieka nepasiekiamas.

Galbūt mus paguostų žinojimas, kad net pačiam Jėzui ne visada viskas klostėsi taip, kaip Jis norėjo. Pasak to, ką šiame skaitome Evangelijoje, savo misijos pradžioje Jėzus buvo ne tik ignoruojamas savo žemiečių, bet netgi atstumiamas ir persekiojamas. Vėliau, kai pradėjo rasti norinčiųjų Juo sekti, Jėzus griauna jų entuziazmą, vienam sakydamas, kad sekti Juo, reiškia: neturėti kur galvos priglausti, kitam, norinčiam pirmam palaidoti tėvą, – kad reikia leisti mirusiems laidoti savo mirusiuosius, o dar vienam – kad pridėti ranką prie arklų ir atsigręžti atgal reiškia orumo stoką. Tad netenka stebėtis, kad paskui net ir tas nedaugelis Jėzaus klausytojų nusigręžia nuo Jo. Taip pasiekiami šiandienos Evangelijos pasakojimą, kuomet su Jėzumi ėjo „gausios minios“. Atrodo, tai turėtų plačiai atverti Jėzaus širdį, nes Jis mato, kad troškimas sugrąžinti visus žmones pas Dievą, duoda konkrečių vaisių. Vis tik tai Jis lieka konkretus: toms „gausioms minioms“, Jis kalba aiškiai, iškeldamas sąlygas, dėl kurių veikiausiai vėl atsiras tokių, kurie nebevaikščios su Juo.

Kokios yra šios sąlygos, kad galėtume eiti su Jėzumi, o ne tik dėl to, kad esame pagauti lengvabūdiško entuziazmo? Iš esmės: būti laisviems viduje ir išorėje. Laisviems nuo emocijų prisirišimų, laisviems nuo įsipareigojimų, laisviems nuo rūpesčių dėl turty. Iš tikrųjų mūsų požiūriu tai būtų labai gražūs elementai, kurių siekti tikėtų ne tik krikščioniui. Kas gali būti gražiau už galimybę dalytis savo gyvenimu su žmonėmis, kuriuos mylime?

Ši Jėzaus mintis yra aiški, nors, iš pažiūros, ir žiauri: kad ir kokie svarbūs ir gražūs būtų mūsų gyvenimo dalykai, nė vienas iš jų neturi būti iškeltas aukščiau Dievo. Jei mes nesugebame Dievui suteikti pirmenybės, mūsų gyvenimui visada kažko truks.

Tai nėra lengva, ir todėl Jėzaus žodžiai tikrai nebus priimtini masei žmonių, ar krikščionių.

Kuo ypatingas krikščionių tikėjimas?

Nors tikėjimas apskritai laikomas religija, nes kalbama apie santykį su Absoliutu, kuris vadinasi Dievas, ši sąvoka neatrodo labai naudinga norint suvokti jos unikalų pobūdį. Tad ar jis turėtų būti vadinamas dvasingumu? Taip, ta prasme, kad siūlo asmeninį ir išgyventą kelių giliau įsiskverbti į būties prasme. Vis dėlto šis kelias nepaliekamas tik individo nuožiūrai, jis nėra sudarytas iš sandų, kuriuos galima laisvai pasirinkti pagal savo užgaidą. Tai piligrimystė Kristaus pėdomis, ir ji būtina suveda piligrimą į santykį su visais, kurie eina tuo pačiu keliu.

Tai ar krikščioniškas tikėjimas yra bendras gyvenimas? Šis apibrėžimas turi tą didelį pranašumą, kad, pasak Naujojo Testamento, atitinka ankstyvųjų krikščionių gyvenimą. Tačiau reikia pridurti, kad toks pasidalintas gyvenimas anaipol nėra paprastas žmogiškas sugyvenimas, bet yra įsišaknijęs Dievuje, nes iš esmės yra dalyvavimas jo Gyvenime. Gyvenime, kuris yra Meilė, taigi ir Gyvenime kitiems. Šis bendras gyvenimas savo prigimtimi yra viską apimantis, universalus, jo spinduliai vienaip ar kitaip pasiekia kiekvieną žmogų. Šia prasme krikščionių bendruomenės ribos nėra nubrėžtos kartą ir visam laikui; galiausiai jos susilieja su visa žmonija ar net visa kūrinija.

Savo esme tikėjimą į Jėzų Kristų galima apibrėžti kaip tebevykstantį visuotinės bendrystės arba draugystės Dievuje pasiūlymą. Pirmiausia krikščionių tikėjimas, anaipol nebūdamas žmogiškas kūrinys, iš esmės yra pasiūlymas arba kvietimas iš Dievo pusės. Taip buvo jau senovės Izraelyje: ši tauta savo tapatybę kildina ne iš geografinių ar genealoginių kriterijų, bet iš to, kad laisvai pasirenkamas paslaptingas ir transcendentinis Dievas. Sulig Jėzaus Kristaus atėjimu ši kokybė dar labiau išryškėja. Jame, kad ir kaip tai gali atrodyti neįtikėtina, mūsų pasitikti ateina pats gyvenimo Šaltinis.

Jei krikščionių tikėjimas yra pasiūlymas iš Absoliuto pusės, žmonių vaidmuo iš esmės yra priimti šį kvietimą ir jį atsiliepti. Ne jų užduotis yra apibrėžti jo kontūrus. Ir jei Dievas per Kristų kviečia mus į bendruomenę, dalytis gyvenimu, tai šis kvietimas adresuojamas labiausiai asmeniškam žmogaus matmeniui, juo siekiama pažadinti žmoguje laisvę. Dėl visų šių priežasčių toks pasiūlymas yra visiškai priešingas bet kokiam suvaržymui. Bet koks mėginimas primesti jį prievarta, atvira ar subtilia, yra absoliučiai svetimas jo prigimčiai.

Antra vertus, krikščionių tikėjimas yra tebevykstantis pasiūlymas, tai yra realus, o ne teorinis kvietimas. Lygiai kaip Jėzus perteikė esminę savo žinios dalį savo gyvenimu, atiduotu net iki mirties ant kryžiaus, mokinys savo būtį paverčia žinia, kurią nori perduoti kitiems. Krikščionybė turbūt unikali tuo, kad jei iš jos neatimama esmė, joje nėra atskirties tarp doktrinos ir praktikos. Priešingai, doktrina sutampa su praktika, nes abiem atvejais tai yra bendrystės su Dievu ir tarp žmonių dalykas. Jei krikščionybėje nepraktikuojama broliška meilė, jei Bažnyčios gyvena tarpusavyje abejingos ar rungtyniaudamos, jų skelbiama žinia neišvengiamai lieka negyva raide.

Ištrauka iš brolio John (Taizė bendruomenė)

2025 METŲ, JUBILIEJAUS MALDA

Tėve, kuris esi danguje, tegul tikėjimas, kurį mums davei per savo Sūnų Jėzų Kristų, mūsų broli, ir meilės liepsna, Šventosios Dvasios išlieta mūsų širdyse, pažadina mumyse Tavo Karalystės atėjimo palaimingąją viltį.

Tegul Tavo malonė mus perkeičia, kad taptume darbštūs Evangelijos sėklų augintojai, ir jos perkeičys žmoniją bei visatą su pasitikėjimu laukiant naujo dangaus ir naujos žemės, kai įveikus blogio jėgas amžiams bus apreikšta Tavo šlovė.

Tegul Jubilejaus malonė atgaivina mumyse, Vilties piligrimuose, dangiškiųjų gėrybių troškimą ir teišlieja ant viso pasaulio mūsų Atpirkėjo džiaugsmą bei ramybę.

Tau, amžinai palaimintasis Dieve, tebūnie gyrius ir šlovė per amžius. Amen.

popiežius PRANCIŠKUS

Švč. M. Marijos gimimo šventė

Rytoj visi krikščionys pasaulyje švęsime
Švč. M. Marijos gimimo dieną.

**Šventinė Eucharistija bus švenčiama
Šlienavos bažnyčioje, vakare 18 val.**

Kuo ypatingas mums Marijos gimimas,
kad jis yra švenčiamas net atskira iškilme?

Apie Marijos gimimą neturime jokių istorinių žinių, nėra
jis minimas ir Šventajame Rašte. Jis yra gaubiamas
nežinios, kaip ir visas Marijos gyvenimas. Rašytiniai šaltiniai
Marijos gimimą pirmą kartą mini V a. Jos tėvai, Joakimas ir Ona buvo bevaikiai ir jau
sulaukę senatvės, kai kalnuose beganydamas savo kaimenę Joakimas gavo apreiškimą,
kad jis turėsias dukrą. Tuo pat metu panašų apreiškimą patyrė ir jo žmona Ona.

Tačiau mums daug svarbiau yra pats Marijos gimimo ir gyvenimo faktas, nes ji lemtingai
pakeitė žmonių su Dievu santykių istorijas. Ji mums – VISŲ MŪSŲ MOTINA.

**Dėkojame ir džiaugiamės visais, kurie esate kartu, kurie kuriate, darote gerus darbus,
tvarkote, rūpinatės dėl kitų, remiate, ruošiate ir puošiate šventinę liturgiją,
bažnyčias, esate maldoje ir gerumo linkėjime!**

**Didelis AČIŲ Palmyrai ir Virginijai už gėles, kuriomis papuošiate abi bažnyčias!
Šlienavos ir Viršužiglio Bažnyčių bendruomenių vardu dėkojame Jums! Linkime Jums
daug gerumo, pasidžiaugimo iš visų žmonių sulaukti, bei pajauti pačio Kūrėjo grožį!**

KOMUNIJOS, IŠPAŽINTIES IR SUTVIRTINIMO SAKRAMENTAMS RUOŠIMASIS

Siekdami krikščioniško gyvenimo sąmoningumo, kviečiame visus Šlienavos ir Viršužiglio
parapijiečius, norinčius ruoštis sakramentų šventimui, kreiptis į parapijos kleboną iki
spalio mėn. Paskambinkite arba parašykite žinutę tel. nr.: +370 688 37142.

Spalio pradžioje susirinksime, apsitarsime ir pradėsime ruošą.

PLANUOJAME KELIONĘ Į ŠILUVĄ AUTOBUSU!

Kviečiame aplankyti Šiluvą! Rugsėjo 5 - 15 dienomis Šiluvoje
vyks Švč. M. Marijos garbei skirtos šventinės dienos. Tad
kviečiame nuvažiuoti į šią šventę, taip pat kelionėje aplankyti ir
Tytuvėnų vienuolyną. Juolab, kad šių metų Švč. M. Marijos
Gimimo šventė švenčiama jubiliejiniuose 2025 metuose.

TAIKOS KARALIENE IR VILTIES MOTINA, MELSKI UŽ MUS!

Planuojama kelionės diena – rugsėjo 13 diena, šeštadienis.
Išvažiavimas 9 val., nuo Šlienavos bažnyčios. Kelionės kaina
priklausys nuo keliaujančiųjų skaičiaus (~10 e.).

Prasome iki rugsėjo 8 dienos užsirašyti į keliaujančiųjų sąrašą,
kurį rasite Šlienavos bažnyčioje, spaudos lentynoje.

Rugsėjo 13 d., šeštadienis, ŠEIMŲ IR JAUNIMO DIENA
Meldžiamasi su jaunimu, mamomis, tėčiais, vaikais,
močiutėmis, seneliais ir užsienyje gyvenančiais lietuviais.

12 val. bus švenčiama Eucharistija, kurioje bus meldžiamasi,
kad šeimos būtų Dievo Žodžiu gaivinamos *Namų Bažnyčios*.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,
Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.